

postavil nasproti, tako da jim je bil beg onemogočen. V boju je padlo 8000 janičarjev in 2000 Poljakov. Ob eni popoldne se je bitka končala in nato se je v šotoru Husejna pela maša in zapel „Te Deum.“ Drugi dan je grad Hotin izobesil belo zastavo in se vdal.

Ta zmaga Poljakom ni prav nič koristila. Edini uspeh je bil ta, da je postal hetman Sobieski poljski kralj, drugo pa je ostalo vse pri starem.

Vrnimo se k sedanjemu Hotinu!

Mesto je pod rusko vlado zelo propadlo; o davnih krasnih vrtovih, lepih turških poslopjih in tlakanih cestah ni nobenega sledu več. Vedno več Judov se je tu nabralo in vtisnilo mestu čisto judovski značaj. Nekatero ulice so široke, da sem od ene strani komaj videl do druge, toda blatne, da bi se človek ob deževnem času v blato lahko pogreznil. Toda to ni bilo samo navadno blato, ampak vsa gnjusoba iz judovskih hiš, ki leži na cestah nakopičena in ki jo nikoli nihče ne pospravi. Druge ulice so spet tako ozke, da se komaj ogneš enemu samemu človeku.

Dandanes šteje mesto nad 2000 večinoma lesenih hiš in nad 20.000 prebivavcev, ima pet ruskih pravoslavnih cerkev, med njimi štiri zidane, eno zidano

armensko cerkev, dve lesene katoliške in nekaj judovskih sinagog in božnic. Dalje je tu okrajna moška in dvorazredna ženska šola in nekaj cerkvenih in judovskih šol, poštna in telegrafična postaja, nekaj malih tovarn in žganjarn. To je vse, kar se dá povedati o zanimivostih v Hotinu. Lega Hotinova v najrodovitnejšem delu rodovitne Besarabije z vodno potjo po Dnjestru k Odesi in Črnemu morju in v bližini avstrijske in rumunske meje, bi bila jako ugodna za kupčijsko središče z Avstrijo, Rumunijo in Črnim morjem. Toda vzlic tako ugodni legi in rodovitni zemlji propada to mesto rapidno. V Hotinu je katoliška fara, ki obsega ves hotinski okraj in šteje nad 2000 duš. Katoličanov je v okraju nad 10%, pravoslavnih 90%, drugi so pa Judje in razkolniki. Prebivalstvo okoli Hotina je večinoma malorusko in rumunsko, Poljakov je jako malo.

V zadnjih letih je bil v Hotinu morda najbolj zanimiv prizor odhod kazakov na vojsko na Daljni Vzhod proti Japoncem. Blagoslavljali so jih popi, vojaki so pa odšli, eni sanjajoči o zmagi, drugi pa nejevoljni in mrki. — V Hotinu se s svojimi prijatelji nisem dolgo mudil, vrnil smo se kmalu v Kamjenec; jaz pa sem se kmalu nató zopet vrnil na avstrijsko Poljsko.

Ptička-ljubav.

Zložil Zvonimir.

V zlatem morju se koplje
daljni zaton,
rosa lega na polje,
lega preko dobrav,
nad dobravami vlažnimi
plôve ptička-ljubav...

Kam, ljubav, boš krenila
v tihi večer?
Glej vsa pusta dežela
zrè ti hladno v oči,
cilji v daljah ugašajo, —
ceste ni, steze ni;

čilim črni ovija
nizke vasi
in mogočne gradôve:
slednji utihnil je hram —
ah, izmučena potnica,
kam boš krenila... kam?...

— V srce nežno in dobro
moja gre pot:
solzni biseri tiho
na trepalkah visé
pa ponižno mi svetijo
vhod v drhteče srcé — —

Plôve, plôve skozi mrakove
radosno pot
v srce dobro in nežno
trudna ptička-ljubav; —
fantje pesem prepevajo,
radost spè iz daljav.

